

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4334/2022
08.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Драгане Бољевић и Бранке Дражић, чланова већа, у поступку извршног повериоца АА из ..., коју заступа Немања Михаиловић, адвокат из ..., против извршног дужника ББ из ..., кога заступа Дејан Лазић, адвокат из ..., ради напалте новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж И 4/22 (2021) од 12.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2022. године, донео је решење

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж И 4/22 (2021) од 12.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног повериоца изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж И 4/22 (2021) од 12.01.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев извршног повериоца за обавезивање извршног дужника на накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу ИИ 938/21 од 22.10.2021. године, првим ставом изреке, усвојен је предлог за извршење извршног повериоца поднет дана 19.10.2021. године, који је саставни део овог решења, па је одређено предложено извршење. Другим ставом изреке трошкови извршног поступка одређени су у износу од 21.119,00 динара и то на име судске таксе на предлог за извршење износ од 12.119,00 динара и на име састава предлога за извршење по Адвокатској тарифи износ од 9.000,00 динара. Трећим ставом изреке одбијен је као неоснован део предлога за извршење којим је тражена наплата трошкова извршног поступка од 1.800,00 динара и то на име прибављања клазуле правоснажности и извршности. Четвртим ставом изреке извршење је поверено јавном извршитељу Павлу Милајићу из

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж И 4/22 (2021) од 12.01.2022. године усвојена је жалба извршног дужника, па је укинута решење Основног суда у Пожаревцу ИИ 938/21 од 22.10.2021. године и одбачен је предлог за извршење извршног повериоца против извршног дужника.

Против правноснажног другостепеног решења извршни поверилац је због погрешне примене материјалног права благовремено изјавио ревизију са предлогом да се сходно члану 404. ЗПП иста размотри као изузетно дозвољена.

Чланом 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интреса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Чланом 420. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Према образложењу побијаног решења, предлог за извршење дана 19.10.2021. године, поднет је на основу пресуде Другог основног суда у Београду П 33371/13 од 02.03.2017. године, снабдевен повредом правоснажности са датумом 04.05.2017. године, Противно члану 59. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, који прописује дужност извршног повериоца да уз предлог за извршење приложи оригинал, оверену копију или препис извршног наслова са клаузулом извршности, извршни поверилац је извршну исправу доставио само са клаузулом правоснажности. Како је чланом 78. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу прописана дужност другостепеног суда да по службеној дужности пази да ли је решење о извршењу донето на основу извршне исправе, Виши суд у Пожаревцу је жалбом побијано решење Основног суда у Пожаревцу ИИ 938/21 од 22.10.2021. године укинуо и предлог за извршење одбацио као непотпун.

Врховни касациони суд је на основу изложеног стања у списима оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног повериоца као изузетно дозвољеној, јер нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана. Меродавно право примењено од стране другостепеног суда не одступа од постојеће праксе судова, па не постоји ни потреба разматрања посебне ревизије у циљу уједначавања судске праксе, или ради новог тумачења права, јер примењена правна норма на јасан начин уређује питање потпуности судске пресуде, као извршне исправе предвиђене чланом 41. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 106/15...54/19).

Сходно датој правној аргументацији, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Разматрајући изјављену ревизију сходно члану 420. став 1. и 2. ЗПП који регулише дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена у смислу члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Чланом 27. ЗИО прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ни ревизија ни понављање поступка, као ванредни правни лекови, сагласно чему је сходно члану 410. став 1. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

У складу са одлукама садржаним у првом и другом ставу изреке, сходно члану 165. став 1. ЗПП, извршном повериоцу нису досуђени трошкови ревизијског поступка.

**Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић